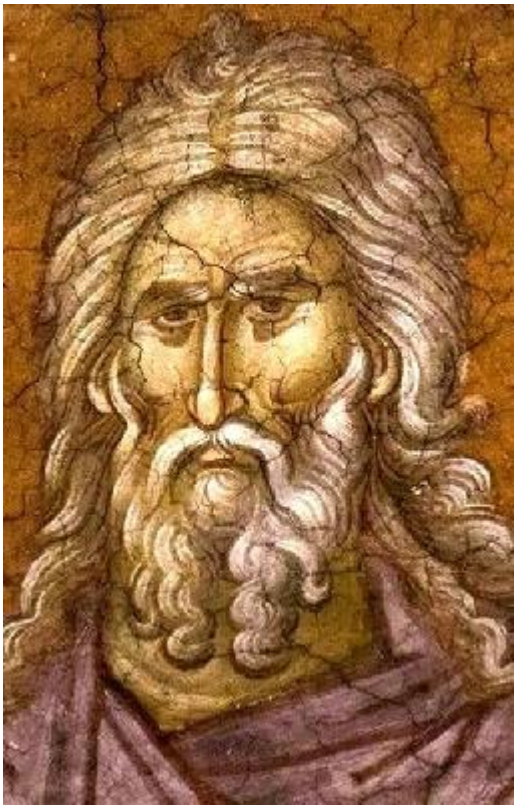
20.07.2013 г. / 10:16:47

Вяра

02.08 по еретическия, †20 юли по православния календар - СВЕТИ СЛАВЕН ПРОРОК ИЛИЯ

Житие и чудеса на свети пророк Илия (IX в. пр. Р.Х.)

Свети славен пророк Илия. Фрагмент от стара стенопис. Косово, Сърбия

Пристъпвайки към разказа за житието на свети Илия, Боговидец и славен ревнител за Бога, изобличител на беззаконните царе, наказващ отстъпилите от Бога хора, палач на лъжливите пророци, дивен чудотворец, на когото се подчинявали стихиите, и когото слушало небето, велик Божий угодник, който пребивава и досега в плът и ще дойде на земята преди второто Христово пришествие за по-ясно и силно доказателство на ревността, с която той възревнувал за

Господа Бога, ще изложим накратко събитията, случили се преди него.

От древност избраните Божии хора от дванадесетте сина на Израил, размножили се в дванадесет племена, наречени колена, образували едно царство, управлявано неделимо и едновластно от един водач, започвайки от Моисей и Иисус Навин и другите съдии на Израил до царете Давид и Соломон. Когато, след смъртта на Соломон, се възцарил синът му Ровоам и когато той, при управлението на царството, поради младостта си, не послушал съветите на опитните старци, а послушал подобните на себе си младежи, той се оказал тежко бреме за своите поданици, защото ги товарел с прекомерни данъци и работа, жестоко ги наказвал, даже не рядко ги изпращал на заточение; тогава десет колена се отвърнали от него и си избрали за цар друг човек, на име Иеровоам. Иеровоам преди това бил роб на Соломон. Веднъж Соломон поискал да убие Иеровоам заради някакво негово провинение, но Иеровоам избягал в Египет, където и живял до смъртта на Соломон. След смъртта на Соломон той се върнал в Израилевата земя и бил избран за цар от израилевите колена, отвърнали се от Ровоам. Соломоновият син Ровоам царувал в Иерусалим само над две колена - Иудиното и Вениаминовото; а Соломоновият роб Иеровоам царувал над десет Израилеви колена, като живеел в град Сихем, който бил възстановен и възобновен от него, тъй като до това време бил в развалини. Останалите верни на Соломоновия син две колена били наречени Иудейско царство; а десетте колена, преминали към Соломоновия роб, образували Израилското царство.

Но тъй като Израилевите колена, макар и да се разделили на две царства, все пак всички заедно служели на Един Бог, сътворил небето и земята, защото не можели да имат нито друг храм, освен Иерусалимския, построен от Соломон, нито други свещеници освен поставените от Бога; затова по всяко

време хората от Израилското царство на големи групи отивали в Иерусалим за поклонение и жертвоприношение на Господа, своя Бог. Като виждал това, Иеровоам, Израилевият цар, започнал да се безпокои, като казал:

- Ако тези хора все така отиват в Иерусалим за поклонение на Бога, ще поискат отново да преминат към първия си цар, Соломоновия син, а мен ще убият.

Като размишлявал за това, той започнал да търси средства, с които би отвърнал израилтяните от Иерусалим, за да не ходят там. И намислил преди всичко да ги отклони от Бога.

- Не е възможно - казал той - да оставят Иерусалим, ако първо не оставят Бога.

Като знаел, че този народ е склонен към идолопоклонство и към всякакво нечисто беззаконие, Иеровоам измислил следната коварна хитрост, за да се отрекат от Бога. Той излял от злато два телеца, подобно на древните израилтяни, които при изхода си от Египет си направили в пустинята златен телец, на който се покланяли, вместо да се покланят на истинния Бог. Като свикал при себе си целия израилев народ и като посочил пред събралите се двата златни телеца, Иеровоам казал:

- Израилю! Ето твоите богове, които те изведоха от Египетската земя. Не ходете повече в Иерусалим, а се покланяйте на тези богове.

И той поставил тези телци на различни места: единия - във Ветил, а другия - в Дан, като построил за тях прекрасни храмове, установил празници и много жертвоприношения в тяхна чест и назначил за тях жреци; и дори самият той изпълнявал задълженията на жрец. За по-голяма съблазън на грехолюбивите хора, Иеровоам заповядал до тези излети от

злато идоли в дните, установени за честване на техните празници, да се извършват всякакви беззакония.

Така нечестивият цар заради временното царуване не само че сам отпаднал от Бога, но отклонил от Него и десетте Израилеви колена. След този цар и следващите израилеви царе, заедно с всичките си поданици, се придържали към същото нечестиво идолопоклонничество, на което се научили и привикнали при Иеровоам.

А премилосърдният Господ, който не оставя и тези, които Го оставят, но поради Своята благост, търси тяхното обръщане, изпращал при израилтяните Своите свети пророци, за да изобличават заблужденията им и да ги увещават така, че като се избавят от дяволските мрежи, отново да се върнат към благочестивото почитане на истинния Бог. Заедно с пророците, изпращани в различни времена на Израил от Бога, е и великият между пророците Илия, за чийто живот ще стане дума.

По достоверно предание родината на светия Божий пророк Илия била Галаадската страна, от страната на Иордан, граничеща с Арабия. Градът, в който се е родил, се наричал Тесвит, откъдето и Илия е наречен Тесвитянин. Илия произлизал от Аароновия род. Баща му се казвал Савах. Раждането на Илия било ознаменувано с видение, което имал баща му. По същото време, когато майката на Илия го раждала, Савах видял светлосияйни мъже, които разговаряли с младенеца, повивали го с огън и го кърмели, като слагали в устата му огнен пламък. Изплашен от това видение, Савах отишъл в Иерусалим и разказал на свещениците за видението. Тогава един от тях, който бил прозорлив, казал на Савах:

- Не се бой от видението за твоя син, но знай, че този младенец ще бъде съсъд на Божията благодат; словото му ще бъде като огън, силно и действено, велика ще бъде и ревността

му за Господа, и животът му ще бъде благоугоден на Бога и той ще съди Израиля с меч и с огън.

Такива били знамението при раждането на Илия и предсказанието за него, показващо какъв ще стане, когато възмъжее.

Като произхождащ от свещенически род, Илия получил възпитанието и образованието си между свещеници. Като се отдал на Бога от най-ранна възраст, той възлюбил девствената чистота, в която пребивавал като Божий ангел, непорочен пред Бога, чист по душа и тяло. Като обичал да размишлява за Бога, той често се отдалечавал за безмълвие в пустинни места, където в топла молитва дълго беседвал насаме с Бога, горейки, като серафим, от пламенна любов към Бога. И самият Илия бил обичан от Бога, защото Бог обича тези, които Го обичат. Илия бил удостояван с милостиви беседи с Бога и вследствие на равноангелния си живот, придобил велико дръзновение пред Него: Илия получавал всичко, за което молел Бога, тъй като бил намерил благоволение пред Него. Като слушал и виждал, от една страна, извършващите се в развратения Израил беззакония: царете - пребиваващи в богопротивно нечестие, съдиите и старейшините - непостъпващи според истината, народа - служещ на идолски мерзости и тънещ във всякакви духовни и тлесни пороци, без страх и боязън от Бога, принасящ синовете и дъщерите си в жертва на бесовете; а от друга - ревностните почитатели на истинния Бог - претърпяващи всякакви притеснения и гонения, дори до смърт - за всичко това пророкът силно скърбял със сърцето си: той ту оплаквал гибелта на такова безбройно множество човешки души, ту негодувал срещу жестокото гонение срещу праведните, а особено скърбял и страдал с душата си за безчестието, нанасяно на истинния Бог от страна на нечестивите хора и все повече и повече се изпълвал с ревност за Божията слава. Преди всичко Илия молел Бога да обърне

грешниците към покаяние. Но тъй като Бог изисква от грешните хора доброволно обръщане, а в ожесточените сърца на израилтяните нямало такъв стремеж към добро, пророк Илия, като възревнувал силно за Божията слава и за спасението на хората, молел Бога да накаже временно Израил, така че поне с това средство да ги отклони от нечестието. Но като знаел в същото време, че Господ, поради Своето човеколюбие и дълготърпение, не е бърз в наказанието, Илия, поради голямата си ревност за Него, се осмелил да моли Бога да заповяда на него, на Илия, да накаже законопрестъпниците, като предполагал, че те ще се обърнат към покаяние, ако бъдат наказани от човек. И Илия молел неотстъпно Бога за това, докато не получил моленото от всещедрия Господ. Премилостивият Господ, като чедолюбив баща, не искал да опечали любимия Си слуга, който Му служел синовно и не нарушавал дори и най-малката Му заповед; но тъй като Илия Му бил послушен във всичко и никога с нищо не Го прогневявал, то и Бог внимавал към молитвите на Своя верен раб, като не го опечалявал с неизпълнението им.

По това време в Израил царувал беззаконният цар Ахав, който имал Самария за свой столичен град. Ахав се оженил за Иезавел, дъщеря на сидонския цар Етваал. Иезавел, като езичница, донесла със себе си в новото си отечество идол на сидонския бог Ваал. А Ахав построил за него капище в Самария и му въздигнал там жертвеник, самият той му се покланял като на бог и принуждавал всички израилтяни да се кланят на този идол. С това той скоро развил до крайност идолопоклонството в своето царство, с което прогневил Господа повече от всички други царе, царували преди него над Израиля. И ето при този цар отишъл Божият пророк Илия, изпълнен с ревност по Бога, и го изобличил в заблуждение - че той, като оставил Израилевия Бог, сам се покланя на бесовете

и заедно със себе си влече целия си народ към гибел. Като видял, че царят не слуша неговите увещания, светият пророк прибавил към думите дело, като предал на наказание царя богопротивник и неговите поданици. Той казал:

- Жив Господ, Бог всемогъщ, Бог Израилев, пред Когото стоя. През тия години няма да има нито роса, нито дъжд, освен по моя дума.

Като казал това, Илия си тръгнал от Ахав и по думата на пророка небето се заключило и настанала суша: нито една капка дъжд или роса не паднала на земята. Вследствие на сушата зърнената реколта била изключително слаба и настъпил глад. Защото, когато съгреши царят, божият гняв идва върху всички поданици (както и преди, вследствие на грехопадението само на Давид пострадало цялото царство). Божият пророк Илия очаквал, че като бъде наказан, израилският цар Ахав ще осъзнае своята заблуда, ще се обърне към Бога с покаяние, а заедно със себе си ще обърне към истинския път и развратения от него народ. Но когато свети Илия видял, че Ахав, подобно на Фараона, остава ожесточен и не само не мисли да остави нечестието, но напротив, все повече и повече затъва в бездната на злото, преследва и дори убива хората, които с живота си благоугаждат на Бога, продължил наказанието на другата и на третата година. Тогава се изпълнило словото на първия Боговидец, свети пророк Мойсей, казано на Израил:

“- И небето над главата ти ще стане на мед, а земята под тебе - на желязо”; защото при затвореното небе земята нямала влага и не давала никакъв плод.

Тъй като въздухът постоянно бил зноен и всеки ден от палещото слънце наставала силна жега, всички дървета, цветя и треви повехнали, плодовете загинали, градините, нивите и полята напълно опустели и на тях нямало нито орач, нито

сеяч. Водата в изворите секнала, малките реки и потоците съвсем пресъхнали, а в големите реки количеството на водата намаляло, цялата земя станала безводна и суха, хора, животни и птици умирали от глад. Това наказание постигнало не само Израилското царство, но и околните страни. Защото, когато в града се запали една къща, пожарът се разпространява и върху съседните. Така се случило и в поднебесната: само израилевият народ навлякъл върху себе си Божия гняв, а страдала цялата вселена. Но всичко това станало не толкова от Божия гняв, колкото заради ревността на пророк Илия за Божията слава. Защото премилосърдният и човеколюбив Господ, поради безмерната Си благост, като видял бедствието на хората и гибелта на всякакви животни, бил вече готов да изпрати дъжд върху земята, но се възпирал, за да изпълни решението на Илия и за да не се окажат лъжливи думите на пророка:

- Жив Господ, Бог Израилев, пред Когото стоя! През тия години няма да има нито роса, нито дъжд, освен по моя дума.

Казалият това бил до такава степен обхванат от ревност за Бога, че не пощадил и себе си, тъй като знаел, че когато запасите от храна свършат и той, както и всички останали хора, ще трябва да гладува. Но той пренебрегвал това, защото предпочитал да умре от глад, отколкото да помилва неразкаяните грешници, враждуващи против Бога.

Какво направил всеблагият Бог? Той изпратил пророк Илия в едно уединено място, далеч от човешките жилища, като казал:

“- Тръгни оттук, обърни се към изток и се скрий при поток Хорат, който е срещу Иордан; от тоя поток ще пиеш, а на враните съм заповядал да те хранят там”.

Господ направил така, за да предпази Илия от Иезавел, за да не загине от глад и за да възбуди у него, чрез враните и потока

Хорат, състрадание към хората, страдащи и загиващи от глад и жажда. В сравнение с другите птици враните притежават особено свойство, те са много лакоми и нямат никакво чувство на жалост даже към малките си врапчета, тъй като враната, щом като измъти малките си, ги изоставя в гнездото, като отлита на друго място и ги обрича на смърт от глад. Само Божият Промисъл, грижещ се за всяка твар, ги спасява от смърт: в устата им сами долитат мухи, които врапчетата поглъщат. И всеки път, когато враните, по Божия заповед, му носели храна - сутрин хляб, а вечер месо, съвестта на Илия, този вътрешен глас Божий у човека, викала към сърцето му:

- Виж враните, които по природа са диви, лакоми, ненаситни и необичащи своите врапчета, как се грижат за твоето препитание: самите те са гладни, а носят храна на тебе. А ти самият, човече, нямаш състрадание към хората, и не само хората, но и животните, и птиците искаш да умориш от глад.

Също така, когато след известно време пророкът видял потока пресъхнал, Бог му казал:

- Време е вече да помилвам измъчената твар и да ѝ изпратя дъжд, за да не умреш и ти самият от жажда.

Но Божият ревнител се устоявал; напротив, той молел Бога да няма дъжд дотогава, докато бъдат наказани ненаказаните и докато загинат всички Божии врагове на земята. Тогава Господ, отново премъдро склонявайки Своя раб към милосърдие, го пратил в Сарепта Сидонска, която не била под властта на израилския цар, при бедна вдовица, за да размисли в себе си какво бедствие е причинил не само на богатите и семейните хора, но и на бедните вдовици, които не само по време на глад, но и в години на богата реколта и всякакво земно изобилие, често нямат храна и за един ден. Пророкът, като дошъл при портите на този град, видял вдовица, носеща дърва, не повече от две дръвца; защото тя имала само шепа

брашно в делвата и малко дървено масло в гърнето. Той като Илия бил измъчван от глад, той поискал от вдовицата парче хляб. А вдовицата, като му разказала за своята крайна бедност в последно време, казала, че иска от останалото при нея брашно да приготви за последен път обяд за себе си и за сина си, а после им предстои да умрат от глад. Божият човек можел да се умили от това и да съжали всички бедни вдовици, страдащи от глад; но голямата ревност за Бога побеждавала всичко и той не оказвал никакво милосърдие към погиващата твар, желаейки да прослави Твореца и да покаже на цялата вселена Неговата всемогъща сила. Като имал, заради вярата си, дар на чудотворство от Бога, Илия направил така, че брашното и дървеното масло в дома на вдовицата не свършвали; и той бил хранен от вдовицата дотогава, докато престанал гладът. Пророкът възкресил и умрелия син на вдовицата с молитва, съединена с трикратно простиране над умрялото момче, както е написано за това в Словото Божие. Съществува предание, според което този възкресен син на вдовицата се казвал Иона, и че именно той, като станал на възраст, се сподобил с пророчески дар и бил пратен в Ниневия да проповядва покаяние; като бил погълнат в морето от кита и след три дни изхвърлен от него, той предизобразил тридневното Христово възкресение, което подробно е описано в пророческата книга и в житието му.

След като изминали три бездъждовни и гладни години, всеблагият Бог, като видял Своето създание съвършено загиващо на земята от глад, се умилостивил и казал на Своя раб Илия:

- Иди и се яви на Ахав; Аз искам да помилвам творението Си и по твоята дума ще пратя дъжд на изсъхналата земя, ще я напоя и ще я направя плодородна. Ахав вече е склонен да се покае, търси те и е готов да те послуша за всичко, което му заповядаш.

Пророкът веднага се отправил от Сарепта Сидонска към Самария, столичния град на Израилското царство. По това време началник на двореца на цар Ахав бил някой си Авдий, верен негов слуга и богобоязлив човек. Той скрил от избиване от Иезавел сто Господни пророци, като ги настанил в две пещери, във всяка по петдесет, и ги хранел с хляб и вода. Като повикал при себе си този началник на двореца, цар Ахав (още преди идването на Илия при него) го изпратил при пресъхналите потоци да търси трева, за да има с какво да нахранят немногото останали живи коне и друг добитък. Авдий едва излязъл от града, когато срещнал пророк Илия, поклонил му се до земята и казал, че Ахав старателно го търси из цялото си царство. Свети Илия отговорил на Авдий:

- Иди кажи на господаря си: Илия е тук.

Авдий се отказвал, като казал:

- Страхувам се, защото, когато аз си ида от тебе, Дух Господен ще те отнесе, не зная къде; и ако отида да обадя на Ахав и той не те намери, тогава ще се окажа лъжец пред своя господар и той ще ме убие.

Илия отговорил:

- Жив Господ Саваот, пред Когото стоя! Днес ще се явя пред Ахав!

Авдий се върнал и казал на царя. Ахав побързал да излезе да посрещне Божия човек. Когато видял Илия, поради затаената в него злоба към пророка, не можал да се въздържи от жестока дума и казал на Илия:

- Ти ли си (този), който смущаваш Израиля?

А Божият пророк безстрашно му отговорил:

- Не аз смущавам Израиля, а ти и бащиният ти дом, понеже

презряхте Господните заповеди и вървите по Ваалovци.

След това Божият пророк, като имал в себе си силата на Божията помощ, започнал с власт да заповядва на царя, като казал:

- Сега прати и събери при мене цял Израил на планината Кармил и четиристотин и петдесетте (безсрамни) Ваалови пророци, които се хранят от трапезата на Иезавел. (Нека встъпят с мен в спор за Бога и ще видим кой е истинският Бог.)

Царят веднага разпратил пратеници по цялата израилева земя, събрал безчислено множество народ и свикал на планината Кармил всички нечестиви пророци и жреци, и самият той отишъл там.

Тогава Божият ревнител Илия, като застанал пред събралите се, се обърнал към царя и към целия израилски народ със следните думи:

- Още ли ще куцате на две колена? Ако Господ (Бог, Който ви изведе със силната Си ръка от Египет) е Бог, вървете след Него; ако ли Ваал - вървете след него.

Народът мълчал, а и не можел да отговори нищо, защото всеки израилтянин бил изобличаван в заблуда от собствената си съвест. Тогава Илия продължил:

- Ето какво: за да разберете днес кой е истинският Бог, правете това, което ви заповядам. Вие виждате, че само аз останах пророк Господен; вие убихте всички други пророци; виждате също колко много са тук Ваалovите пророци. И така, дайте ни две телета за жертвоприношение, едното - на мен, а другото - на Ваалovите жреци; но огън да не се подклажда. Върху чиято жертва падне огън от небето и я запали, богът на този пророк е и истинският Бог и всички трябва да Му се

поклонят, а тези, които не Го признаят, нека бъдат предадени на смърт.

Като изслушал тези думи, целият народ одобрил решението на Божия пророк и казал:

- Нека бъде така; решението ти е добро.

Когато телетата били доведени при събранието, свети Илия казал на нечестивите Ваалови пророци:

- Изберете си едно теле и първо вие пригответе жертвата, понеже сте много, а аз съм сам и ще я приготвя после. Като положите телето върху дървата, не подклаждайте огън, а се молете на вашия бог Ваал да изпрати огън от небето и да запали жертвата ви.

Безсрамните пророци така и направили. Като хвърлили жребий, те взели телето, издигнали жертвеник, сложили на него достатъчно количество дърва, заклали телето, разделили го на части, положили ги върху дървата на жертвеника и започнали да се молят на своя Ваал да изпрати огън върху жертвата им. Те призовавали името му от сутринта до пладне, като викали:

- Чуй ни, Ваале, чуй ни!

Ала нямало ни глас, ни отговор. Те започнали да скачат около жертвеника, но всичко било напразно. По пладне пророк Илия им се присмял:

- Викайте по-високо, за да ви чуе вашият бог; може би той сега не е свободен или е зает с нещо, или разговаря, или пирува, или е заспал; Викайте, колкото се може по-високо, за да го събудите.

Лъжепророците призовавали Ваал със силни викове и по обичая си се бодели с ножове, а някои се биели с бичове до

кръв. Преди настъпването на вечерта свети Илия Тесвитянин им казал:

- Замълчете и престанете; вече е време и аз да извърша своето жертвоприношение.

Поклонниците на Ваал се спрели. Тогава Илия, като се обърнал към народа, казал:

- Приближете се до мене!

Всички се приближили до него. Пророкът взел дванадесет камъка, според броя на израилевите колена, съградил от тях жертвеник на Господа, след това, като сложил дърва върху жертвеника, разсякъл телето на части, положил ги върху дървата, изкопал окоп около жертвеника и заповядал на хората да напълнят четири ведра вода и да ги излеят върху жертвата и върху дървата; така и направили. Илия заповядал да повторят; повторили. Заповядал за трети път да направят същото; и го направили. Водата се разляла около жертвеника, а окопът се напълнил с вода.

И като устремил взора си към небето, Илия извикал към Бога и казал:

- Господи, Боже Авраамов, Исааков и Иаков! Чуй ме днес, Господи, чуй Твоя раб и изпрати от небето огън върху жертвата, за да познаят днес всички тия човеци, че само Ти Си Бог Израилев и че аз съм Твой раб и на Тебе принесох тази жертва! Чуй ме, Господи, отговори ми с огън, за да се обърнат към Тебе сърцата на тези хора!

И огън Господен паднал от небето и унищожил всесъжението и дървата, и камъните, и пепелта, и дори водата, която била в окопа - всичко било унищожено от огъня. Като видял това, целият народ паднал по лице на земята и казал:

- Наистина, само Господ е Бог и няма друг Бог освен Него!

Илия казал на народа:

- **Хванете Ваалovите пророци, така че нито един от тях да не избяга**.

Народът изпълнил заповедта му и Илия ги отвел при потока Кисон, който се вливал с водите си във Велико море. **Там той ги изклал със собствените си ръце и хвърлил нечестивите им трупове във водата, за да не се оскверни с тях земята и за да не се зарази въздухът със смрад от тях**. След това свети Илия наредил на цар Ахав по-бързо да пие и да яде и да впряга конете в колесницата, за да тръгне на път, защото скоро ще завали силен дъжд, от който всичко ще подгизне. Когато Ахав седнал да яде и да пие, Илия се изкачил на планината Кармил. Като се навел към земята, той сложил лицето си между коленете и се помолил на Бога да изпрати дъжд на земята. Веднага след молитвата му небесата, като с ключ, се отворили и паднал голям дъжд, който намокрил всички и обилно напоил зажаднялата земя. Тогава Ахав, като осъзнал заблуждението си, по пътя към Самария оплаквал греховете си. А свети Илия, като препасал кръста си, тичал пред него, като се радвал за славата на Господа, своя Бог.

Нечестивата царица Иезавел, жената на Ахав, като узнала за всичко станало, страшно се разгневила на Илия за избиването на безсрамните ѝ пророци и като се кълняла в своите богове, изпратила да му кажат, че тя ще го убие на следващия ден в същия този час, в който Илия убил пророците на Ваал. Свети Илия се изплашил от смъртта, защото бил човек с всички присъщи на хората немощи, както е и казано за него: “Илия беше подобострастен нам човек”. Поради заплахите на Иезавел той избягал във Вирсавия, в Иудейското царство, и

отишъл в пустинята сам. Като изминал един ден път в пустинята, той седнал да отдъхне под един хвойнов храст. Измъчван от скръб, той започнал да моли от Бога смърт за себе си, като казал:

- Господи, стига ми вече, че досега живях на земята; прибери душата ми, понеже аз съм по-добър от отците си.

Пророкът казал това не вследствие на скръб от гонението срещу него, но като Божи ревнител, нетърпящ човешката злоба, безчестенето на Бога и хуленето на пресвятото име Господне: за него било по-леко да умре, отколкото да слуша и да гледа беззаконниците, презиращи и отхвърлящи своя Бог. С тази молитва на уста Илия легнал и заспал под дървото. И ето, ангел Господен се докоснал до него и му казал:

- Стани, яж и пий.

Като се понадигнал, Илия видял до възглавето си топла печена питка и стомна вода. Хапнал, пийнал вода и пак заспал. Ангел Господен повторно го докоснал, като казал:

- Стани, яж и пий, понеже те чака дълг път.

Като станал, Илия пак хапнал и пийнал и като се подкрепил с тази храна, вървял четирийсет дни и четирийсет нощи до Божията планина Хорив, където се заселил в една пещера. Тук събеседник му бил Сам Господ Бог, Който му се явил в полъх от тих вятър. Когато Господ се приближавал към него, страшни знамения предшествали Неговото явяване: отначало имало силна буря, която цепела планини и събаряла скали, после минал огън, но не в огъня бил Господ; след огъня - лъх от тих вятър; там бил Господ. Когато Илия чул минаването на Господ, той закрил лицето си със своя кожух и като излязъл от пещерата, застанал до нея. Той чул Господ, Който му казал:

- Защо си тука, Илия?

Илия отговорил:

- Пламнах от ревност за Тебе, Господи Вседържителю, защото Израилевите синове оставиха Твоя завет, разрушиха Твоте жертвеници и с меч убиха Твоите пророци; само аз останах, но и моята душа търсят да вземат.

А Господ, като утешавал Илия в скръбта му, му открил, че не целият израилев народ е отстъпил от Него, но Той има седем хиляди тайни Свои раби, които не били прегъвали коленете си пред Ваал. Заедно с това Господ възвестил на Илия предстоящата наскоро гибел на Ахав и Иезавел и на целия им дом и заповядал на Илия да помаже за цар над Израиля един достоен мъж, на име Ииуй, който щял да изтреби целия Ахавов род, а Елисей - да помаже за пророк. Като утешил така Своя раб, Господ си тръгнал от него. А Божият угодник, по Господнята заповед, тръгнал от Хорив, срещнал на пътя Сафатовия син Елисей, който орял земята с дванайсет чифта волове. Като хвърлил кожуха си върху него, свети Илия му обявил Господнята воля, нарекъл го пророк и му заповядал да тръгне след него. А Елисей казал на Илия:

- Умолявам те, пусни ме за малко, за да се простя с баща си и майка си, и ще тръгна след тебе.

Свети Илия не се възпротивил. А Елисей, като отишъл в дома си, заклал чифт волове, от тези, с които орял, устроил гощавка на съседите и роднините, а после, като се простил с родителите си, отишъл при Илия и навсякъде вървял след него, като му бил слуга и ученик.

В това време цар Ахав, под влияние на своята нечестива жена Иезавел, прибавил ново беззаконие към предишните:

Един израилтянин, на име Навутей, имал лозе близо до двореца на цар Ахав в Самария. Ахав предложил на Навутей:

- Отстъпи ми лозето си, то ще ми послужи за градина, защото се намира близо до двореца ми. А на тебе ще дам друго лозе, много по-хубаво от това; а ако това не ти е угодно, ще ти заплатя лозето с пари.

Навутей отговорил:

- Да ме пази Господ да ти дам наследството от бащите си.

Ахав се върнал у дома си развълнуван и огорчен от отговора на Навутей и от смущение не можал да яде хляб. А Иезавел, като узнала причината за неговата печал, му се присмяла и казала:

- Каква е тази твоя власт, царю Израилев, щом не си силен да проявиш волята си дори и върху един човек? Но престани да скърбиш, нахрани се и почакай. Аз сама ще ти дам в ръцете лозето на Навутей.

Като казала това, тя написала заповед от името на царя до старейшините на израилевите граждани и я запечатала с царския печат. В заповедта било написано да повдигнат срещу Навутей лъжливо обвинение, че уж злословил Бога и царя и като представят лъжесвидетели, да го убият с камъни извън града. Несправедливото убийство било извършено по беззаконната заповед. След убийството на напълно невинния Навутей, Иезавел казала на Ахав:

- Наследи сега лозето без пари, защото Навутей не е вече между живите.

Ахав, като чул за убийството на Навутей, малко се натъжил, а после отишъл на лозето, за да го приеме в свое владение. На пътя, по Божия заповед, го срещнал свети пророк Илия и му казал:

- Тъй като ти несправедливо уби невинния Навутей и

незаконно завладя неговото лозе, за това така говори Господ: на същото място, където псетата лизаха кръвта на Навутей, ще лижат и твоята кръв; псета ще изядат и жена ти Иезавел и целият ти дом ще бъде изтребен.

Като чул тези думи, Ахав заплакал, свалил от себе си царските одежди, облякъл се във вретище и си наложил пост. И това малко покаяние на Ахав имало пред Господа такава сила, че изпълнението на определеното наказание над целия му дом било временно отложено за след смъртта на Ахав. Защото Господ казал на Своя пророк Илия:

- Понеже Ахав се смири, Аз няма да напратя беди върху неговия дом в неговите дни, но в дните на сина му.

Ахав живял три години след това и бил убит в сражение. Той бил откаран с колесница от мястото на битката в Самария и псетата лижели кръвта му, която се стичала от колесницата, както и предсказал Божият пророк. Така също, в свое време, след вземането на свети Илия на небето, се изпълнило всичко, което било предсказано за Иезавел и за целия Ахавов дом.

След смъртта на Ахав вместо него се възцарил синът му Охозия, който се оказал наследник както на престола, така и на бащиното си нечестие, защото, като слушал своята нечестива майка Иезавел, той се покланял и принасял жертви на Ваал, с което много разгневил Израилевия Бог. Веднъж, поради невнимание, Охозия паднал от прозореца на своя дом и се разболял много тежко. Той изпратил пратеници при лъжливия бог Ваал, по-точно, при беса, който живеел във Вааловия идол и давал лъжливи отговори на обръщащите се с въпроси към него. Охозия изпратил при този бяс да попитат дали ще оздравее от болестта. Когато пратениците на Охозия отивали при Ваал, на пътя, по Божия повеля, ги пресрещнал пророк Илия и им казал:

- Нима в Израиля няма Бог, та сте тръгнали да питате Ваала? Върнете се и кажете на изпратилия ви цар, тъй казва Господ: няма да се вдигнеш от постелката, на която си легнал, а ще умреш.

Като се върнали, те предали думите на болния цар. Царят ги попитал:

- Какъв беше външният вид на човека, който ви каза тези думи?

Те отговорили:

- Този човек беше целият в косми и опасан през кръста с кожен пояс.

Царят казал:

- Това е Илия Тесвитянин.

И изпратил най-старшия петдесетник с петдесет човека, за да хванат Илия и да го доведат при него. Те тръгнали и видели Илия на планината Кармил, защото той привикнал да пребивава предимно там. Като видял Илия да седи навръх планината, петдесетникът му казал:

- Човече Божий! Слез тук! Царят ти заповядва да отидеш при него.

Свети Илия отговорил на петдесетника:

- Ако аз съм човек Божий, нека падне огън от небето да изгори тебе и твоите петдесет мъже.

В същия час паднал огън от небето и ги изгорил. Царят изпратил друг петдесетник със същия брой хора, но и с тях се случило същото: падналият от небето огън изгорил и тях. Царят изпратил трети петдесетник с петдесет мъже. Този петдесетник, като узнал какво се е случило с изпратените

преди него, дошъл при свети Илия със страх и смирение и като паднал на колене пред него, го умолявал, като казвал:

- Човече Божий! Ето аз и тези твои раби, дошли с мен, стоим пред теб; помилвай ни! Ние сме дошли не по своя воля, а сме пратени при тебе. Не ни погубвай с огън, както погуби изпратените преди нас.

И пророкът пощадил дошлите със смирение; а тези, които дошли преди това, не пощадил, защото идвали с гордост и с власт, искали да го хванат като пленник и да го водят с безчестие. Господ заповядал на свети Илия безстрашно да върви с третия петдесетник и да каже на царя същото, което е казал и преди. Затова Божият човек, като слязъл от планината, тръгнал с тях. Като дошли при царя, Илия му казал:

- Тъй казва Господ: за това, че ти изпрати да питат Ваал за твоя живот, като че ли в Израил няма Бог, Когото би могъл да попиташ, заради това ти няма да станеш от одъра, на който лежиш, но ще умреш.

И Охозия умрял по словото Божие, изречено с пророческите уста. След Охозия се възцарил неговият брат Иорам, тъй като Охозия нямал синове. При Иорам се прекъснал Ахавовият род, като бил изтребен от Божия гняв през дните на свети пророк Елисей, както пише за това в житието му.

А когато наближило времето, в което Господ определил да вземе при Себе Си Илия жив, в плът, Илия и Елисей отивали от град Галгал в град Ветил. Като знаел по Божие откровение за приближаващото се вземане на небето, Илия искал да остави Елисей в Галгал, като смирено криел от него предстоящото си прославяне от Бога. Той казал на Елисей:

- Остани тук, защото Господ ме праща във Ветил.

А свети Елисей, който също по Божие откровение знаел за това, което щяло да стане, отговорил:

- Жив Господ и жива ти душа! Няма да те оставя.

И двамата отишли във Ветил. Синовете пророчески, които живеели във Ветил, отишли при Елисей насаме и му казали:

- Знаеш ли, че днес Господ ще възнесе твоя господар над главата ти?

Елисей отговорил:

- И аз зная, мълчете.

След това Илия казал на Елисей:

- Остани тук, а мен Господ ме праща в Иерихон.

Елисей му отговорил:

- Жив Господ и жива ти душа! Няма да те оставя.

И отишли двамата в Иерихон. Синовете пророчески, които били в Иерихон, се приближили до Елисей и му казали:

- Знаеш ли, че днес Господ ще вземе от теб твоя господар и ще го възнесе над главата ти?

Елисей отговорил:

- Вече разбрах, мълчете.

Свети Илия отново казал на Елисей:

- Остани тук, защото Господ ме праща на Иордан.

А Елисей казал:

- Жив Господ и жива ти душа! Няма да те оставя.

И тръгнали заедно. На известно разстояние след тях вървели

петдесет човека от пророческите синове. Когато двамата свети пророци стигнали до Иордан, Илия взел кожуха си, свил го и ударил с него по водата, водата се отдръпнала на две страни и двамата преминали Иордан по сухо. Като преминали реката, Илия казал на Елисей:

- Искай каквото желаеш да ти направя, преди да бъда взет от тебе.

Елисей отговорил:

- Моля духът, който е в тебе, да бъде двойно върху мене.

Илия казал:

- Мъчно нещо искаш; но ако видиш как ще бъда взет от тебе, ще стане по твоему; а ако не видиш, няма да получиш.

Както вървели и разговаряли, внезапно се явила огнена колесница и огнени коне и ги разделили един от друг, при което Илия във вихрушка бил взет на небето. А Елисей гледал и възкликнал:

- Отче, отче! Колесница на Израиля и негова конница! (С тези думи той като че ли казвал: ти, отче, беше цялата сила на Израил: с твоята молитва и с твоята ревност ти помогна на Израилското царство много повече, отколкото са му помагали голямо множество военни колесници и въоръжени конници). Елисей повече не видял Илия. Тогава той хванал дрехите си и в скръбта си ги раздрал. Скоро до нозете му паднал хвърленият отгоре кожух на свети Илия. Като го вдигнал, Елисей се спрял край брега на Иордан и като разделил с него, подобно на Илия, водата на две страни, преминал по сухо и станал наследник на благодатта, действала в неговия учител. А светият Божий пророк Илия, взет с плътта си на огнена колесница на небето и досега е жив в плът, пазен от Бога в райските селения. Видели са го тримата свети апостоли по

времето на преображението на Господ на Тавор и обикновените смъртни хора отново ще го видят преди второто пришествие на Господа на земята. Избягнал смъртта от меча на Иезавел, тогава той ще пострада от меча на антихриста и вече не само като пророк, но и като мъченик, ще се удостои в лика на светиите с по-голяма от сегашната чест и слава от праведния Въздаятел - Бога, Един в три Лица, Отец и Син, и Свети Дух, на Когото отдаваме чест и слава сега и винаги, и във вечни векове. Амин.

Тропарь, глас 4:

Во плоти ангел, пророков основание, второй предтеча пришествия Христова, Илия славный, свыше пославый Елисееви благодать недуги отгоняти и прокаженныя очищати. Темже и почитающым его точит исцеления.

(Ангел в плът, основа на пророците, втори предтеча на Христовото пришествие, славният Илия, изпратил свише благодат на Елисей да премахва недъзи и да очиства прокажени; затова и на почитащите го дава изцеление.)

Кондак, глас 2:

Пророче и провидче великих дел Бога нашего, Илие великоимените, вещанием твоим уставивый водоточныя облаки, моли о нас единаго Человеколюбца.

(Пророче и боговидче на великите дела на нашия Бог, Илие великоименити, с дума заключил небето, моли се за нас на Едничкия Човеколюбец.)

Величание пророку Илие

Величáем тя,/ святы́й слáвный проро́че Бóжий Илие́,/ и чтим, е́же на Небесá/ на колесни́це óгненней,// преслáвное восхожде́ние твое́.

Молитва пророку Илие

О, прехва́льный и пречу́дный проро́че Бо́жий Илие́, просия́вый на земли́ равноа́нгельским житие́м твои́м, пла́меннейшею ре́вностию по Го́споду Бо́гу Вседержи́телю, еще́ же зна́мении и чудесы́ пресла́вными, та́же по кра́йнему благоволе́нию к тебе́ Бо́жию преесте́ственно восхище́нный на о́гненней колесни́це с пло́тию твое́ю на не́бо, сподо́бльшийся бесе́довати с преобрази́вшимся на Фаво́ре Спаси́телем ми́ра, и ны́не в ра́йских селе́ниих непреста́нно пребыва́яй и предстоя́й Престо́лу Небе́сного Царя́! Услы́ши нас, гре́шных и непотре́бных, в час сей предстоя́щих пред свято́ю твое́ю ико́ною и усе́рдно прибега́ющих к ходата́йству твоему́. Моли́ о нас Человеколю́бца Бо́га, да пода́ст нам дух покая́ния и сокруше́ния о гресе́х на́ших и всеси́льною Свое́ю благода́тию да помо́жет нам оста́вити пути́ нече́стия, преспева́ти же во вся́ком де́ле бла́зе, да укрепи́т нас в борьбе́ со страстьми́ и похотьми́ на́шими, да всади́т в сердца́ на́ша дух смире́ния и кро́тости, дух братолю́бия и незло́бия, дух терпе́ния и целому́дрия, дух ре́вности к сла́ве Бо́жией и о спасе́нии свое́м и бли́жних до́брое попече́ние. Да та́ко в ми́ре и благоче́стии пожи́вше в сем ве́це, сподо́бимся прича́стия ве́чных благ в Ца́рствии Го́спода и Спа́са на́шего Иису́са Христа́, Ему́же подоба́ет честь и поклоне́ние со Безнача́льным Его́ Отце́м и Пресвяты́м Ду́хом во ве́ки веко́в. Ами́нь.

КАНОН ПРОРОКУ ИЛИЕ

Песнь 1

Ирмос: **Воду прошед яко сушу, и египетскаго зла избежав, израильтянин вопияше: Избавителю и Богу нашему поим.**

Орган явился еси, ударяемь божественным бряцалом, пророче пречудный, Всеведца Бога воспевая, отмщение праведно всем дающа по делом их.

Иже не терпя прелести, пророче чудный, царя обличил еси неправдующа о беззаконии: темже суд Божий полн гнева, тому нанесл еси осуждения.

Пророче и предтече благодати, божественный Илие, Ахава нечестиваго царя, ты яко законопреступника обличив, студныя священники яко непреподобны погубил еси.

Богородичен: Христову Матерь в песнех воспети достойно вернии потщимся, яко Спаса всех рождшую, животом и смертию владычествующаго.

Песнь 3

Ирмос: **На камени мя веры утвердив разширил еси уста моя на враги моя, возвесели бо ся дух мой, внегда пети: несть свят, якоже Бог наш и несть праведен, паче Тебе, Господи.**

Яко изряден пророче учреждитель, Иже враном творя тебе гощение, единый насыщаяй всяко животно благоволения. Емуже вси зовем: Ты еси Бог наш, и несть свята паче Тебе, Господи.

Благодать Благодетелю и Строителю, вдовицу и пророка напитавшему, неизреченным промышлением. Емуже вси зовем: Ты еси Бог наш, и несть свята паче Тебе, Господи.

Затворивый тученосныя облаки одождити, пищи лишаеме Сарефте, останок брашна непрестанно росити сотвори. Ты же

взывал еси: несть свята паче Тебе, Господи.

Богородичен: Ты едина паче всех от века, великим сподобилася еси, и паче естества: Бога бо невместимаго всею тварию, во чреве прияла еси, и воплотила еси. Темже Богородицу Тя вси почитаем.

Песнь 4

Ирмос: **Услышах, Господи, слух Твоего смотрения, и прославих Тя, едине Человеколюбче.**

Кореносекатель убо явился еси злобы, мудре пророче, добродетели же насадитель. Темже тя ублажаем.

Укоряше тя словесы вдовица пищею смерти, пророче, отрока востание уверяющи.

Назнаменова славу Троическую яве дуновением тричисленным, матери детища жива дарова.

Коль разжеглся еси, паля божественным огнем, и ревностию о пророче, царя обличая творяща беззакония.

Богородичен: Молим Тя, Чистая, Бога без семене заченшую, присно молитися за рабы Твоя.

Песнь 5

Ирмос: **Света Подателю, и веков Творче, Господи, во свете Твоих повелений настави нас: разве бо Тебе иного бога не знаем.**

Закон отеческий тя, яко молитвенника всеистинна показа, чудодейственника, обращающа естества стихий, Илие, и преподобну жертву попаляюща водами.

Посрамил еси изрядно, яко истины служитель, преподобне, сквернаго студа пророки, всеблаженне Илие, яве начертав

Троическую силу.

Словом благодати священствуя, Илие, заклал еси священники студныя неповинными твоими руками, якоже огнем ревностию опаляемь.

Богородичен: Тебе рождшей Христа всему Содетеля взываем: радуйся, Чистая, радуйся свет возсиявшая нам, радуйся, вместившая Бога невместимаго.

Песнь 6

Ирмос: **Бездна согрешений обыде мя последняя, но яко пророка Иону, Господи, Господи, возведи из истления живот мой.**

Столп благочестия и жития чистаго, садитель чистоты был еси: ангелом же подобник, чудный Илие богоносе.

Гнев тя пророкоубийцы жены устрашив, вязати и решити приимша дождев течение, чудный Илие бегати творит.

Возвысил еси колена преклонив, ума превознесенное око, мольбою изрядною решение творя, и бразды земныя упоил еси тучами.

Богородичен: Купина Тя в Синаи, неопально приближившися огню, преднаписует Матерь Приснодеву, Всепетая Богородице Марие.

Кондак, глас 2:

Пророче и провидче великих дел Бога нашего, Илие великоимените, вещанием твоим уставивый водоточныя облаки, моли о нас единаго Человеколюбца.

Икос: Многое человеков беззаконие, Божие же многое человеколюбие зря пророк смущашеся, Илиа ряся, и словеса немилостивна, к Милостивному подвиже, прогневайся

возопив, на отмещущияся Тебе, Судие праведный, но утробу Благаго никакоже подвиже, еже мучити Того отметающияся: присно бо покаяния всех ждет единый Человеколюбец.

Песнь 7

Ирмос: **Купина на горе огнеопальная, и росоносная пещь халдейская, яве предписа Тя, Богоневесто: Божественный бо невещественный в вещественнем чреве, огнь неопально прияла еси. Темже из Тебе Рождшемуся поем: благословен еси, Боже отец наших.**

Преславно Божественною ты воображенною силою облекся пищею четыредесятодневною, Илие чудный, долгий шествовал еси путь. Темже в Хориве глаголал еси: благословен Бог отец наших.

Хлад кроток показа и тонок Господа тебе, Илие, по Бозе ревнующу Вседержители: не дух бурен, ни трус, ни огнь страшаяй. Темже Иисусу кроткому пел еси: благословен еси, Боже, отец наших.

Богоявления сподобился еси и пророчества, якоже великий Моисей, пророки помазуя Духом, и цари, Илие чудный, и славы на Фаворе Христовы зритель быв, пел еси: благословен еси Боже отец наших.

Богородичен: Раждаеши без семене Безначальнаго и Превечнаго Господа, Отча Сына, мудрость же и силу, напоследок, Пречистая, паче естества плотию, на обновление земных. Темже из Тебе Рождшемуся зовем: благословен Бог отец наших.

Песнь 8

Ирмос: **Устрашися отроков благочестивых сообразнаго души, нескверната тела, и устранися воспитанный в**

безмерном веществе, неутружден огнь, присноживущу же изувядшу пламеню, вечнующая песнь воспевашеся: Господа вся дела пойте, и превозносите во вся веки.

Изрядно обрете Ахав рода отражение всегубительное, пророка обличением сквернаго убийства мерзкое мучение. Фесвитянин же от огнедохновенна ума Жизнодателю песнь воспеваше: Господа вся дела пойте, и превозносите во вся веки.

Дождит тебе огнь с небесе, попаляя, Илие, одержимых пятьдесят сугубо, яко Божию изрядну служителю: держащему бо присноживотную жизнь, боголепно песнь взывал еси: Господа вся дела пойте, и превозносите во вся веки.

Таинника тя показа Христос, яко чистоты садителя, и девства пребожественное прозябение, на Фаворе Божественнаго воплощения, Божества непостижимый свет во Своей плоти показав тебе зовущу: Господа вся дела пойте, и превозносите во вся веки.

Богородичен: Всебогатна бысть утроба Божия Матере, яко приимши Слово дебельством плоти, от Нея смешена земнаго зрака по Ипостаси, явися град Божий, в немже Вышний жити благоволи. Емуже поем: Господа вся дела пойте, и превозносите во вся веки.

Песнь 9

Ирмос: **Яже прежде солнца светильника Бога возсиявшаго, плотски к нам пришедшаго, из боку Девичу, неизреченно воплотившая, благословенная Всечистая, Тя, Богородице, величаем.**

Нетренное человеки шествие на земли пожив, милотию струю Иорданскую Фесвитянин прешед, оружник воздушный неботечное соверши странное шествие духом.

Благочестия ревностию Фесвитянин опаляемь, на огнезрачней колеснице взимается. Милоть же сверже, еюже утаитися не возможе, Елиссей одеявся, приемлет Божественную благодать.

Откровенне боговидец Фесвитянин с Моисеем зрит, яже око не виде, и ухо не слыша, и на сердце человек земнородных не взыде, воплощена Господа, на Фаворе Вседержителя.

Богородичен: Напраснаго древняго отъятельницу осуждения, и праматере исправление, Юже рода к Богу вину присвоения, к Зиждителю мост, Тя, Богородице, величаем.

АКАФИСТ СВЯТОМУ ПРОРОКУ ИЛИЕ

Кондак 1

Избра́нный Бо́гом на обраще́ние Изра́иля от пре́лести Ваа́ловы, гро́зный обличи́телю царе́й законопреступных, просия́вый пла́менною ре́вностию по Бо́зе Вседержи́тели, свя́тостию жи́зни и чудесы́, восхище́нный с пло́тию твое́ю на Небеса́ и предыти́ име́яй Второ́му прише́ствию Христо́ву, похва́льная воспису́ем ти, проро́че Бо́жий Илие́; ты же, я́ко име́яй ве́лие дерзнове́ние ко Го́споду, от вся́ких нас зол и обстоя́ний моли́твами твои́ми свобожда́й, благоче́стно тебе́ вопию́щих:

Ра́дуйся, Илие́, вели́кий проро́че, Второ́го прише́ствия Христо́ва сла́вный предте́че.

Икос 1

А́нгел ре́вностию по Бо́зе и чи́стым житие́м твои́м, сый во пло́ти, проро́че, был еси́: еще́ бо младе́нцу ти бы́вшу оте́ц твой Сова́х ви́де све́тлыя А́нгелы, бесе́дующия с тобо́ю, огне́м тя повива́ющия и пла́менем пита́ющия, е́же прознаменова́ше

пла́менную ре́вность твою́ по Бо́зе, си́лу слове́с твои́х и жити́е, я́ко свет, непоро́чное. Сего́ ра́ди со удивле́нием зове́м ти такова́я:

Ра́дуйся, от ве́чности предызбра́нный в служе́ние спасе́нию сыно́в Изра́илевых; ра́дуйся, от чре́ва ма́терня предугото́ванный в провозве́стника Боже́ственныя и́стины и благоче́стия.

Ра́дуйся, пресла́вным, бы́вшим на тебе́, виде́нием роди́теля твоего́ удиви́вый; ра́дуйся, де́вственную чистоту́ и безмо́лвие от ю́ности возлюби́вый.

Ра́дуйся, суету́ ми́ра сего́ и вся бла́га его́ презре́вый, ду́шу же твою́ всеце́ло Го́споду посвяти́вый; ра́дуйся, све́том прему́дрости от Бо́га озаре́нный и уче́нием благоче́стия изде́тства напое́нный.

Ра́дуйся, Илие́, вели́кий проро́че, Втора́го прише́ствия Христо́ва сла́вный предте́че.

Кондак 2

Ви́дя нече́стие и развраще́ние во Изра́или, пресла́вный проро́че, зело́ ду́хом твои́м скорбе́л еси́ и ре́вностию по сла́ве Божией воспламеня́лся еси́; я́ко сы́нове Изра́илевы ме́рзким и́долом поклони́шася, от Бо́га же И́стиннаго отступи́ша, Ему́же вся небе́сная во́инства со стра́хом вопию́т: Аллилу́иа.

Икос 2

Ра́зум свой зло́ю во́лею омрачи́в, беззако́нный царь изра́ильский Аха́в, оста́ви И́стиннаго Бо́га Вседержи́теля и покланя́шеся ме́рзкому и́долу Ваа́лу, ку́пно же и в ца́рстве свое́м умно́жи идолопоклоне́ние и нече́стие. Ты же, проро́че, испо́лнен сый ве́лия ре́вности по Бо́зе, дерзнове́нно обличи́л еси́ царя́, возвести́в ему́, я́ко в наказа́ние ему́ и ца́рства его́ три

ле́та и ме́сяц шесть не бу́дет дождь, ни роса́, и глад ве́лий бу́дет по всей земли́. Дивя́шеся у́бо толи́цей ре́вности твое́й по Бо́зе и ве́лию дерзнове́нию, с любо́вию зове́м ти:

Ра́дуйся, небоя́зненный пропове́дниче и́стины и кре́пкий побо́рниче благоче́стия; ра́дуйся, ре́вностный нече́стия обличи́телю.

Ра́дуйся, к наказа́нию нека́ющихся гре́шников долготерпели́ваго Бо́га преклони́вый; ра́дуйся, сло́вом твои́м не́бо заключи́вый и плодоно́сную зе́млю непло́дну сотвори́вый.

Ра́дуйся, трисвяще́нный глад за нече́стие люди́й от Го́спода испроси́вый; ра́дуйся, я́ко Всевы́шний Госпо́дь дарова́ тебе́ в Бо́га Аха́ву, я́коже дре́вле Моисе́а фарао́ну.

Ра́дуйся, Илие́, вели́кий проро́че, Втора́го пришествия Христо́ва сла́вный предте́че.

Кондак 3

Си́лою моли́твы твоея́, преди́вный проро́че, вои́стину заключи́ся не́бо и не одожди́ три ле́та и ме́сяц шесть, и бысть глад ве́лий по всей земли́: да поне́ зно́ем и гла́дом томи́ми, нечести́вии лю́дие пока́ются и обратя́тся ко Го́споду, со умиле́нием зову́ще Ему́: Аллилу́иа.

Икос 3

Име́я ве́лие благоволе́ние к тебе́, проро́че, Госпо́дь восхоте́ отлучи́ти тя от беззако́нных сыно́в Изра́иля, да не с ни́ми те́рпиши глад и жа́жду, и повеле́ тебе́ ити́ к пото́ку Хора́фову, иде́же вра́нове пита́ху тя, принося́ще хлеб и мя́со. Те́мже принно́сим тебе́ похва́льная сия́:

Ра́дуйся, посто́м и бде́нием вся земна́я и су́етная помышле́ния истреби́вый; ра́дуйся, моли́твою и богомы́слием ум твой в го́рняя вери́вый.

Ра́дуйся, патриа́рхов велича́ние и проро́ков красото́; ра́дуйся, де́вственников похвало́ и преподо́бных сла́во.

Ра́дуйся, святи́телей наста́вниче и му́чеников кре́посте; ра́дуйся, я́ко нече́стием и неве́рием ослепле́нных сыно́в Изра́илевых на путь и́стины обрати́л еси́.

Ра́дуйся, Илие́, вели́кий проро́че, Второ́го прише́ствия Христо́ва сла́вный предте́че.

Кондак 4

Бу́ря ве́лия, разруша́ющая го́ры, предыдя́ше, егда́ прибли́жашеся к тебе́, проро́че, в Хори́ве Госпо́дь, та́же яви́ся трус, и не в тру́се Госпо́дь, и по тру́се огнь, и не во огни́ Госпо́дь, а по огни́ бысть глас хла́да то́нка, и ту яви́ся тебе́ Госпо́дь, Его́же прису́тствие ощути́в, покры́л еси́ лице́ твое́ ми́лотию, со стра́хом и ра́достию зовы́й Ему́: Аллилу́иа.

Икос 4

Слы́шав нечести́вый царь Аха́в повеле́ние твое́, о е́же собра́ти вся коле́на Изра́илева на го́ру Карми́льскую, и привести́ на ту сту́дныя проро́ки Ваа́ловы, а́бие посла́в, собра́ вся, и сам прии́де та́мо. Ты же, ревни́телю сла́вы Бо́жия, хотя́ коне́чне посрами́ти ме́рзкия и́долы и просла́вити И́стиннаго Бо́га, повеле́л еси́ угото́вати две же́ртве, огня́ же на ты́я не возгнеща́ти, рек: «И бу́дет Бог, И́же послу́шает огне́м, Той есть Бог». То слы́шавше вси лю́дие, ре́ша: «Добр глаго́л Илии́н, да бу́дет та́ко». Мы же, велича́юще тя, зове́м:

Ра́дуйся, вели́кий посла́нниче Царя́ Небе́снаго и провозве́стниче святы́х веле́ний Его́; ра́дуйся, адама́нте, неодоли́мый в ре́вности и непоколеби́мый сто́лпе благоче́стия.

Ра́дуйся, си́льный защи́тниче и́стины и тве́рдый противобо́рниче врагов Бо́жиих; ра́дуйся, нече́стия

искорени́телю и насади́телю благоче́стия.

Ра́дуйся, пла́менный ревни́телю Боже́ственныя сла́вы; ра́дуйся, я́ко и в после́дния дни ми́ра и́маши пропове́довати И́стиннаго Бо́га и облича́ти окаа́ннаго анти́христа.

Ра́дуйся, Илие́, вели́кий проро́че, Второ́го прише́ствия Христо́ва сла́вный предте́че.

Кондак 5

Боготе́чную тя звезду́ погаси́ти мня́ше беззако́нная цари́ца Иезаве́ль: испо́лнившися бо на тя я́рости за погубле́ние сту́дных ея́ проро́ков, хотя́ше уби́ти тя. Ожесточи́ся бо се́рдце ея́ и не хотя́ше ве́ровати чудесе́м твои́м, проро́че, и позна́ти И́стиннаго Бо́га, пою́щи Ему́: Аллилу́иа.

Икос 5

Ви́девше вси лю́дие Изра́илевы, по моли́тве твое́й, огнь от Го́спода с Небесе́ сше́дый на же́ртву твою́, всехва́льне проро́че, и всю ю поже́гший, дрова́ же, и ка́мень, и персть, и во́ду потреби́вый, падо́ша на ли́ца своя́, взыва́юще: «Вои́стину Госпо́дь Бог, Той есть Бог». И ве́роваша лю́дие Бо́гови, сту́дныя же проро́ки ты закла́л еси́. Сла́вяще у́бо Всеси́льнаго чудоде́ющаго Бо́га, тебе́, уго́днику Его́, глаго́лем си́це:

Ра́дуйся, преве́лие дерзнове́ние ко Влады́це вся́ческих стяжа́вый; ра́дуйся, зна́мении и чудесы́ Боже́ственную И́стину утверди́вый.

Ра́дуйся, пре́лесть де́монскую посрами́вый, и́стинную же ве́ру просла́вивый; ра́дуйся, неве́рныя и́стинным богове́дением просвети́вый.

Ра́дуйся, трикра́тным лия́нием на же́ртвенник воды́ та́йну Пресвяты́я Тро́ицы яви́вый; ра́дуйся, я́ко все естество́ су́щих тебе́ повинова́ся, огнь же и вода́ тебе́ служа́ху.

Ра́дуйся, Илие́, вели́кий проро́че, Второ́го пришествия Христо́ва сла́вный предте́че.

Кондак 6

Проповéдник и́стиннаго боговéдения и благочéстия явúлся еси́, проро́че, не то́кмо во Изра́или, но и в стране́ язы́честей, по́слан быв от Го́спода в Саре́пту Сидо́нскую к жене́ вдови́це препита́тися, па́че же да саму́ ту препита́еши в гла́де: име́я бо ве́лию чудотворе́ния благода́ть, умно́жил еси́ муку́ и еле́й в дому́ ея́ неоску́дно, до́ндеже пре́йде гла́дное вре́мя, и трикра́тным дунове́нием, по моли́тве твое́й, воскреси́л еси́ уме́ршаго сы́на ея́, поя́ чудоде́ющему Бо́гу: Аллилу́иа.

Икос 6

Возсия́в ве́лиею ре́вностию по Бо́зе Вседержи́тели, зело́ скорбе́л еси́, проро́че, я́ко оста́виша заве́т Его́ сы́нове Изра́илевы, олтари́ Его́ раскопа́ша и проро́ки изби́ша. Госпо́дь же во утеше́ние твое́ возвести́ тебе́, я́ко не весь Изра́иль отступи́ от Него́, но и́мать седмь ты́сящ сокрове́нных рабо́в Свои́х, и́же не преклони́ша коле́на своя́ Ваа́лу. Те́мже, воспомина́юще ре́вность твою́ по Бо́зе, пое́м ти с благогове́нием сицева́я:

Ра́дуйся, ве́рный служи́телю и бли́жний дру́же Госпо́день; ра́дуйся, о́бразе и похвало́ благочести́вых па́стырей.

Ра́дуйся, наста́вниче спасе́ния и просвеще́ние во тме седя́щих; ра́дуйся, защи́тником и́стины му́жество внуша́яй, в по́двизех же и страда́ниих за пра́вду их укрепля́яй.

Ра́дуйся, я́ко серафи́мскою пла́менною любо́вию к Бо́гу горе́л еси́; ра́дуйся, я́ко и Госпо́дь во всем послу́шаше тебе́ и по прошéнию твоему́ вся творя́ше.

Ра́дуйся, Илие́, вели́кий проро́че, Второ́го пришествия Христо́ва сла́вный предте́че.

Кондак 7

Хотя́ Человеколю́бец Госпо́дь яви́ти милосе́рдие Свое́ ка́ющимся гре́шником, по прише́ствии проре́че́ннаго гла́днаго вре́мене, низпосла́ по моли́тве твое́й, проро́че, и глаго́лом уст твои́х, на жа́ждущую зе́млю оби́льный и ми́рный дождь: сы́нове же Изра́илевы, сподо́бльшиися толи́кия ми́лости, во умиле́нии се́рдца благода́рственно возопи́ша Бо́гу: Аллилу́иа.

Икос 7

Но́вое нечести́вый царь Аха́в к беззако́нием свои́м приложи́ злодея́ние, егда́ повеле́ уби́ти непови́ннаго Навуфе́я и восхи́ти виногра́д его́. Сего́ ра́ди, облича́я законопресту́пнаго царя́, проре́кл еси́ ему́, проро́че, я́ко иде́же умерщвле́н бысть Навуфе́й, та́мо и его́ кровь свиний и пси поли́жут, и жену́ его́ Иезаве́ль снедя́т пси, и весь дом его́ истреби́тся. Ве́дуще у́бо мы сбы́вшееся стра́шное сие́ проре́че́ние, ужаса́емся, зову́ще:

Ра́дуйся, оби́дящих и жестокосе́рдных гро́зный отмсти́телю; ра́дуйся, си́рых и напа́ствуемых кре́пкий засту́пниче.

Ра́дуйся, не почита́ющих святы́х пра́здников Правосла́вныя Це́ркве кара́телю; ра́дуйся, проде́рзых ху́льников И́мене Бо́жия низложи́телю.

Ра́дуйся, сло́вом обличе́ния, я́ко гро́мом, беззако́нныя пораже́я́й; ра́дуйся, бу́дущая, я́ко настоя́щая, ве́дый и да́льняя, я́ко близ су́щая, прорица́я́й.

Ра́дуйся, Илие́, вели́кий проро́че, Втора́го прише́ствия Христо́ва сла́вный предте́че.

Кондак 8

Стра́нное и преесте́ственное показа́ Госпо́дь о тебе́, проро́че, промышле́ние, егда́ повеле́ а́лчным и нечадолюби́вым вра́ном пита́ти тя в гла́де при пото́це Хора́фове, иде́же непреста́нно

пребыва́я в моли́тве и богомы́слии, воспева́л еси́ Бо́гу: Аллилу́иа.

Икос 8

Весь был еси́ смире́нием ве́лиим украша́ен, проро́че Бо́жий, сего́ ра́ди с го́рдостию прише́дших к тебе́ двух пятдесятонача́льников с во́ины, да приведу́т тебе́ к беззако́нному царю́ Охо́зии, огне́м попали́л еси́, со смире́нием же прише́дшаго к тебе́ Ава́дия, и́же пита́ше ученики́ проро́ческия, поми́ловал еси́. Сего́ ра́ди прино́сим ти похва́льныя пе́сни сия́:

Ра́дуйся, го́рдых смири́телю и кара́телю, смире́нных же покро́ве и засту́пниче; ра́дуйся, мздои́мных суде́й наказа́телю, пра́во же судя́щим помо́щниче.

Ра́дуйся, правове́рному во́инству во бра́нех спобо́рниче, нечести́вых же супоста́т низложи́телю; ра́дуйся, прему́дростию, я́ко броне́ю, облече́нный и пра́вдою, я́ко щито́м, огражде́нный.

Ра́дуйся, ре́вностию по Бо́зе я́ко мече́м вооруже́нный и посто́м, я́ко крила́ми, окриле́нный; ра́дуйся, ве́рою, я́ко шле́мом спасе́ния, покрове́нный и любо́вию, я́ко венце́м пресве́тлым, венча́нный.

Ра́дуйся, Илие́, вели́кий проро́че, Втора́го прише́ствия Христо́ва сла́вный предте́че.

Кондак 9

Вся́кое челове́ческое естество́ зело́ удивля́ется, ка́ко ты, пречу́дный проро́че, шел еси́ четы́редесять дний, ни ядыи́, ни пия́й, до горы́ Хори́ва, иде́же сподо́бился еси́ пресла́внаго явле́ния и пресла́дкия бесе́ды Го́спода Вседержи́теля, поя́ Ему́: Аллилу́иа.

Икос 9

Вити́я многовеща́нныя недоуме́ют дово́льно разуме́ти и изъясни́ти, ка́ко ты, великоимени́те Илие́, во пло́ти сый челове́честей и подобостра́стен нам быв, восхи́щен еси́ с те́лом твои́м на не́бо, я́вльшейся тебе́ колесни́це о́гненней с ко́ни о́гненными. Сла́вяще у́бо просла́вльшаго тя Го́спода и дивя́щеся восхище́нию твоему́, благогове́йно зове́м ти:

Ра́дуйся, пречу́дным воздержа́нием ве́тхаго челове́ка в себе́ умертви́вый; ра́дуйся, огне́м Боже́ственныя ре́вности вся́кое веще́ственное помышле́ние в себе́ попали́вый.

Ра́дуйся, преложе́нием твои́м на Не́бо род челове́ческий возвесели́вый и жизнь ве́чную уве́ривый; ра́дуйся, че́стию и сла́вою преесте́ственною от Бо́га почте́нный и па́че всех дре́вних проро́ков просла́вленный.

Ра́дуйся, от а́нгельских лико́в в селе́ниих небе́сных ра́достно сре́тенный; ра́дуйся, я́ко и́мя твое́ во всем ми́ре почита́ется, и ре́вность твоя́ по Бо́зе зело́ прославля́ется.

Ра́дуйся, Илие́, вели́кий проро́че, Втора́го прише́ствия Христо́ва сла́вный предте́че.

Кондак 10

Спасти́ хотя́ Всеблаги́й Бог лю́ди Изра́илевы от пре́лести Ваа́ловы, избра́ тя, вели́кий проро́че, во ору́дие во́ли Своея́ и облече́ тя Боже́ственною вла́стию и си́лою, да обрати́ши неве́рныя, испра́виши беззако́нныя, просвети́ши омраче́нныя и научи́ши всех вопи́ти Бо́гу: Аллилу́иа.

Икос 10

Стена́ и заступле́ние бу́ди нам, пресвя́те проро́че, мо́щным твои́м ходата́йством утоля́я пра́ведный гнев Бо́жий, пораж а́ющий нас, гре́шных и непотре́бных, бездо́ждием и гла́дом, еще́ же тлетво́рными ве́тры и боле́зньми, да изба́вльше-

ся от бед, благода́рственно пое́м тя:

Ра́дуйся, моли́твами твои́ми не́бо заключа́яй и отверза́яй, плодоно́сие земли́ и непло́дие от Бо́га посыла́яй; ра́дуйся, предста́тельством твои́м пред Бо́гом дожди́ ми́рны и ро́су животво́рную на земна́я прозябе́ния низводя́й.

Ра́дуйся, свире́пыя во́лны морски́я и стра́шныя бу́ри утиша́яй и гро́мами и мо́лниями по во́ле Божией управля́яй; ра́дуйся, тлетво́рныя ве́тры и смертоно́сныя я́звы, пораżáющия челове́ки же и скоты́, укроща́яй.

Ра́дуйся, си́рых и вдови́ц пита́телю и щедрода́тельных люди́й покрови́телю; ра́дуйся, я́ко нечести́вых ху́льников и гони́телей пра́выя ве́ры пораżáеши и духо́в зло́бы от рабо́в Бо́жиих прогоня́еши.

Ра́дуйся, Илие́, вели́кий проро́че, Второ́го прише́ствия Христо́ва сла́вный предте́че.

Кондак 11

Пе́ние умиле́нное приими́ от нас, проро́че Бо́жий Илие́, я́коже прия́л еси́ проше́ние Елисе́ево, егда́ проси́ от тебе́, да бу́дет дух, и́же в тебе́, сугу́б в нем, и егда́, восхища́яся на Не́бо, низпусти́л еси́ ему́ ми́лоть твою́, ю́же он взем, раздели́, я́коже и ты пре́жде, Иорда́нския во́ды, и бысть насле́дник де́йствовавшия в тебе́ Бо́жия благода́ти: си́це и нас покры́й ми́лотию твоея́ ми́лости от вся́ких бед и обстоя́ний, да со благодаре́нием зове́м Бо́гу: Аллилу́иа.

Икос 11

Светоза́рное свети́ло во Изра́или, всехва́льне проро́че, был еси́, сия́я равноа́нгельным житие́м твои́м и му́дростию, еще́ же необы́чною ре́вностию по Бо́зе и чудесы́ пресла́вными, просвеща́я лю́ди и́стинным богове́дением и разгоня́я мрак

идолослуже́ния. Те́мже воспису́ем ти похва́льная, пою́ще:

Ра́дуйся, лучеза́рная звездо́, сия́нием свои́м озари́вшая всю вселе́нную; ра́дуйся, светоно́сная свеще́, непреста́нно горя́щая и во тме седя́щих просвеща́ющая.

Ра́дуйся, ду́хом прему́дрости и ра́зума озаре́нный, ду́хом сове́та и кре́пости испо́лненный; ра́дуйся, ду́хом ве́дения и благоче́стия просвеще́нный и ду́хом стра́ха Бо́жия напое́нный.

Ра́дуйся, высо́кими доброде́тельми и пресла́вными чудесы́ преукраше́нный; ра́дуйся, я́ко суды́ Бо́жия на земли́ исполня́л еси́, проро́ки же и цари́ пома́зывал еси́.

Ра́дуйся, Илие́, вели́кий проро́че, Второ́го прише́ствия Христо́ва сла́вный предте́че.

Кондак 12

Благода́ть ве́лия дана́ ти бысть от Бо́га, прехва́льне проро́че, я́ко в земне́й жи́зни твое́й проро́чествовал и соверша́л еси́ ди́вная чудеса́, та́же преесте́ственно восхи́щен был еси́ с пло́тию твое́ю на не́бо: по восхище́нии же твое́м ди́вно предста́л еси́ на Фаво́ре Преобрази́вшемуся Го́споду и с ним бесе́довал еси́, и доднесь не престае́ши чудоде́йствовати и источа́ти ми́лости и изцеле́ния усе́рдно почита́ющим тя, Бо́гу же ве́рно вопию́щим: Аллилу́иа.

Икос 12

Пою́ще твою́ пла́менную ре́вность по Бо́зе и равноа́нгельное житие́, ди́вная же твоя́ и пресла́вная чудеса́ и преве́лие благоволе́ние к тебе́ Го́спода, восхваля́ем тя, великоимени́те проро́че Илие́; оба́че не могу́ще досто́йно изобрази́ти вели́чие и сла́ву твою́, со умиле́нием зове́м ти сицева́я:

Ра́дуйся, ковче́же Боже́ственныя сла́вы и всечестны́й хра́ме Пресвяты́я Тро́ицы; ра́дуйся, свети́льниче невече́рний церкве́й

и благове́нный цве́те рая́ Боже́ственнаго.

Ра́дуйся, благочести́вых пусты́нников руководи́телю, де́вственников же наста́вниче и укрепле́ние; ра́дуйся, я́ко гре́шников к покаянию возбужда́еши и всему́ ро́ду христиа́нскому жизнь ве́чную ходата́йствуеши.

Ра́дуйся, я́ко во све́тлостех святы́х неизре́ченныя сла́вы наслажда́ешися и непреста́нно Го́спода славосло́виши; ра́дуйся, я́ко в конце́ време́н ве́лия зна́мения и чудеса́ и́маши соверши́ти на утвержде́ние люди́й во и́стинней ве́ре и на обличе́ние анти́христа.

Ра́дуйся, Илие́, вели́кий проро́че, Втора́го пришествия Христо́ва сла́вный предте́че.

Кондак 13

О преди́вный и пресла́вный проро́че Бо́жий Илие́, преве́лий ревни́телю по Бо́зе, дожди́ и бездо́жие, плодоно́сие на зе́млю и непло́дие от Бо́га посыла́яй! Услы́ши сие́ ма́лое, благогове́йно приноси́мое тебе́ на́ми моле́ние и твои́м те́плым ко Го́споду предста́тельством сохрани́ нас от бездо́ждия, гла́да и смертоно́сных боле́зней, пода́ждь же нам благорастворе́ние возду́ха и плодоно́сие, и дух пра́выя ве́ры и благоче́стия, да избе́гшеся от ве́чных мук, сподо́бимся ра́йскаго блаже́нства, пою́ще Бо́гу: Аллилу́иа.

Этот кондак читается трижды, зате́м 1й икос «А́нгел ре́вностию...» и 1й кондак «Избра́нный Бо́гом...».

Моли́тва

О прехва́льный и пречу́дный проро́че Бо́жий Илие́, просия́вый на земли́ равноа́нгельным житие́м твои́м, пла́меннейшею ре́вностию по Го́споде Бо́зе Вседержи́теле, ещё́ же зна́мении и чудесы́ пресла́вными, та́же, по кра́йнему

благоволе́нию к тебе́ Бо́жию, преесте́ственно восхище́нный на о́гненней колесни́це с пло́тию твое́ю на Не́бо, сподо́бивыйся бесе́довати с Преобрази́вшимся на Фаво́ре Спаси́телем ми́ра и ны́не в ра́йских селе́ниих вы́ну пребыва́яй и предстоя́й Престо́лу Небе́снаго Царя́! Услы́ши нас, гре́шных и непотре́бных, в час сей предстоя́щих пред святою твое́ю ико́ною и усе́рдно прибега́ющих к ходата́йству твоему́. Моли́ о нас Человеколю́бца Бо́га, да пода́ст нам дух покая́ния и сокруше́ния о гресе́х на́ших и всеси́льною Свое́ю благода́тию да помо́жет нам оста́вити пути́ нече́стия, приспева́ти же во вся́ком де́ле бла́зе, да укрепи́т нас в борьбе́ со страстьми́ и похотьми́ на́шими; да всади́т в се́рдце на́ше дух смире́ния и кро́тости, дух братолю́бия и незло́бия, дух терпе́ния и целому́дрия, дух ре́вности к Сла́ве Божией и спасе́нию бли́жних. Упразднѝ моли́твами твои́ми, проро́че, злы́я обы́чаи ми́ра, па́че же погиби́льный и тлетво́рный дух ве́ка сего́, заража́ющий христиа́нский род неуваже́нием к Боже́ственней Правосла́вней ве́ре, к уста́вом Святы́я Це́ркве и к за́поведем Госпо́дним, непочте́нием к роди́телем и низверга́ющий люде́й в бе́здну нече́стия, развраще́ния и погиби́бели. Отврати́ от нас, пречу́дне проро́че, предста́тельством твои́м пра́ведный гнев Бо́жий и изба́ви вся гра́ды и ве́си от бездо́ждия и гла́да, от стра́шных бурь и землетрясе́ний, от смертоно́сных язв и боле́зней, от наше́ствия врагов и междоусо́бныя бра́ни. Испроси́, проро́че Бо́жий, от Го́спода па́стырем на́шим свяну́ю ре́вность по Бо́зе, серде́чное попече́ние о спасе́нии пасо́мых, му́дрость в уче́нии и управле́нии, благоче́стие и кре́пость во искуше́ниих, судия́м испроси́ нелицеприя́тие и безкоры́стие, правоту́ и страда́ние к оби́димым, всем нача́льствующим попече́ние о подчине́нных, ми́лость и правосу́дие, подчине́нным же поко́рность, послуша́ние и усе́рдное исполне́ние свои́х обя́занностей; да, та́ко в ми́ре и благоче́стии пожи́вше в сем веце, сподо́бимся прича́стия ве́чных благ в Ца́рствии Го́спода и Спа́са на́шего Иису́са Христа́, Ему́же подоба́ет честь и поклоне́ние со Безнача́льным Его́ От-

це́м и Пресвятым Ду́хом, во ве́ки веко́в. Ами́нь.

Моли́тва во вре́мя бездо́ждия.

О вели́кий и пресла́вный проро́че Бо́жий Илие́, ре́вности ра́ди твоея́ по сла́ве Го́спода Бо́га Вседержи́теля не терпе́вый зре́ти идолослуже́ния и нече́стия сино́в Изра́илевых, обличи́вый законопресту́пнаго царя́ Аха́ва и в наказа́ние тех триле́тний глад на зе́млю Изра́илеву моли́твою твое́ю от Го́спода испроси́вый, да, отве́ргше ме́рзкия и́долы и отсту́пльше от непра́вд и беззако́ний, обратя́тся ко Еди́ному И́стинному Бо́гу и исполне́нию святы́х Его́ за́поведей, вдови́цу Саре́птскую в гла́де пречу́дно препита́вый и сы́на ея́ уме́рша моли́твою твое́ю воскреси́вый, по проше́ствии же пронаречё́ннаго вре́мене гла́да, со́бранный на го́ру Кармильскую наро́д изра́ильский в богоотсту́пстве и нече́стии укори́вый, та́же огнь моли́твою на же́ртву твою́ с небесе́ испроси́вый и чу́дом сим Изра́иля ко Го́споду обрати́вый, сту́дныя же проро́ки Ваа́ловы посрами́вый и умертви́вый, по сих же моли́твою па́ки не́бо разреши́вый и оби́льный дождь на зе́млю испроси́вый и лю́ди Изра́илевы возвесели́вый! К тебе́, преди́вный уго́дниче Бо́жий, усе́рдно прибега́ем, гре́шнии и смире́ннии, томи́ми бездо́ждием и зно́ем: испове́дуем, я́ко недосто́йни есмы ми́лости и благодея́ний Бо́жиих, досто́йни же па́че лю́тых прещё́ний гнева Его́, ско́рби же и ну́жды и вся́ких зол и боле́зней. Не бо ходи́хом в стра́се Бо́жии и в путе́х за́поведей Его́, но в по́хотех развращё́нных серде́ц на́ших и вся́кий вид греха́ безчи́сленно сотвори́хом; беззако́ния на́ша превзыдо́ша главу́ на́шу, и не́смы досто́йни яви́тися пред лице́ Бо́жие и зре́ти на не́бо. Испове́дуем, я́ко и мы, я́коже дре́вний Изра́иль, отступи́хом от Го́спода Бо́га на́шего, а́ще не ве́рою, то беззако́ньми на́шими, и а́ще не покланя́емся Ваа́лу и други́м ме́рзким и́долом, то рабoléпствуем страсте́м и по́хотем на́шим, служа́ще и́долу чревоуго́дия и сластолю́бия, и́долу корыстолю́бия и честолю́бия, и́долу го́рдости и тщесла́вия, и вслед хо́дим

богопроти́вным иноплеме́нным обы́чаем и погиби́бельному ду́ху вре́мене. Испове́дуем, я́ко сего́ ра́ди заключи́ся не́бо и сотвори́ся а́ки ме́дяно, я́ко заключи́ся се́рдце на́ше от милосе́рдия и и́стинныя любве́ ко бли́жнему; сего́ ра́ди отверде́ земля́ и соде́лася безпло́дна, я́ко не прино́сим Го́споду на́шему плодо́в до́брых дел; сего́ ра́ди несть дождя́ и ро́сы, я́ко не и́мамы слез умиле́ния и животво́рный ро́сы Богомы́слия; сего́ ра́ди увяде́ всяк злак и трава́ се́льная, я́ко и́зсше в нас вся́кое благо́е чу́вство; сего́ ра́ди омрачи́ся воздух, я́ко ум наш омрачи́ся сту́дными помышле́ньми и се́рдце на́ше оскверни́ся беззако́нными похоте́ньми. Испове́дуем, я́ко и тебе́, проро́че Бо́жий, проси́ти мы недосто́йни есмы. Ты бо, подобостра́стен быв нам челове́к, А́нгелом в житии твое́м уподо́бился еси́ и, а́ки безпло́тный, на не́бо восхи́щен еси́, мы же сту́дными по́мыслы и деяньми на́шими безслове́сным ското́м уподо́бихомся и ду́шу на́шу я́ко плоть сотвори́хом. Ты посто́м и бде́нием удиви́л еси́ А́нгелов и челове́ков, мы же, предаю́щеся невоздержа́нию и сластолю́бию, ското́м несмы́сленным уподобля́емся. Ты презе́льною ре́вностию о сла́ве Божией вы́ну горе́л еси́, мы же небреже́м о сла́ве на́шего Творца́ и Го́спода и стыди́мся испове́дывати достопокланя́емое И́мя Его́. Ты нече́стие и злы́я обы́чаи искореня́л еси́, мы же ра́бствуем ду́ху ве́ка сего́, поставля́юще богопроти́вныя обы́чаи ми́ра па́че за́повedей Бо́жиих и уста́вов Святы́я Це́ркве. И кий грех и непра́вду не сотвори́хом мы, ока́янии? Истощи́хом беззако́ньми на́шими долготерпе́ние Бо́жие. Те́мже правосу́дный Госпо́дь прогне́вася на нас и во гне́ве Свое́м наказа́ нас. Оба́че ве́дуще ве́лие дерзнове́ние твое́ пред Го́сподем и наде́ющеся на любо́вь твою́ к ро́ду челове́ческому, дерза́ем моли́ти тя, прехва́льне проро́че: ми́лостив бу́ди к нам, недосто́йным и непотре́бным. Умоли́ Великодарови́таго и Всеще́драго Бо́га, да не до конца́ прогне́вается на ны и не погуби́т нас со беззако́ньми на́шими, но да низпо́слет на жа́ждущую и изсо́хшую зе́млю дождь оби́льный и ми́рный, да да́рует ей плодоно́сие и

благорастворе́ние воздух. Преклони́ де́йственным твои́м ходатайством на ми́лость Царя́ Небе́снаго, а́ще не ра́ди нас, гре́шных и скве́рных, но ра́ди избра́нных рабо́в Его́, не преклони́вших коле́на своя́ пред Ваа́лом ми́ра сего́, ра́ди незло́бивых и несмы́сленных младе́нцев, ра́ди безслове́сных ското́в и птиц небе́сных, стра́ждущих за на́ша беззако́ния и истаева́ющих от гла́да, зно́я и жа́жды. Испроси́ нам твои́ми благоприя́тными моли́твами от Го́спода дух покая́ния и серде́чнаго умиле́ния, дух кро́тости и воздержа́ния, дух любве́ и терпе́ния, дух стра́ха Бо́жия и благоче́стия, да та́ко, возврати́вшеся от стезе́й нече́стия на пра́вый путь доброде́тели, хо́дим во све́те за́поведей Бо́жиих и дости́гнем обетова́нных нам благи́х, благоволе́нием Безнача́льнаго Бо́га Отца́, человеколю́бием Единоро́днаго Сы́на Его́ и благода́тию Всесвята́го Ду́ха, ны́не, и при́сно, и во ве́ки веко́в. Ами́нь.

{{_LINK1_}}

---

buditeli.info © 2017